

1) Μέθοδοι παρεμβάσεως πρὸς ἀπάμβλυνσιν τῶν βραχυχρονίων διακυμάνσεων τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων:

α) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ διατηρήσιμα ἀγροτικά προϊόντα, αἱ τιμαὶ τῶν ὀπιῶν ὑπόκεινται εἰς περιοδικὰς ἢ ἐποχικὰς διακυμάνσεις, κατ' ἀρχὴν ἢ πλεόν ἀποτελεσματικῆ μορφῆ παρεμβάσεως εἶναι ὁ καθορισμὸς κατωτάτης τιμῆς ἀσφαλείας.

Αἱ τιμαὶ ἀσφαλείας

Ἡ τιμὴ ἀσφαλείας καθοριζομένη ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, δὲν θὰ πρέπει νὰ περιέχῃ ἐπιδότησιν τοῦ ἀγρότου. Αἱ τιμαὶ ἀσφαλείας θὰ πρέπει νὰ καθορίζονται εἰς ἐπίπεδα τὰ ὅποια θὰ ἀνταποκρίνονται κατὰ μέγαν ποσοστὸν εἰς τὴν μέσιν τιμὴν ἢ ὅποια θὰ ἐπικρατῆ κατὰ τὴν διάρκειαν δεδομένης χρονικῆς περιόδου εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἐποχικαὶ ἢ ἄλλης φύσεως βραχυχρονίαι αὐτομειώσεις εἰς τὸν ρυθμὸν παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως τῶν προϊόντων. Πρὸς τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὄρος τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος κατὰ τὰ 2 ἢ 3 προηγούμενα ἔτη καὶ αἱ προοπτικαὶ περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς τιμῆς κατὰ τὸ ἄμεσον μέλλον. Ἡ τιμὴ αὕτη θὰ πρέπει νὰ ἀναπροσαρμόζεται κατὰ διαστήματα ἀναλόγως τῶν ἐπερχομένων μεταβολῶν εἰς τὴν σχέσιν τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως τοῦ προϊόντος. Δι' ὀρισμένα προϊόντα θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθοῦν τιμαὶ ἐπιφυλάξεως ὑπὲρ τοῦ ἀγρότου μεταξὺ δανείων ἐπ' ἐνεχρῶν τοῦ προϊόντος δι' ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον βάσει τῆς τιμῆς ἀσφαλείας ἢ παραδόσεως τοῦ προϊόντος εἰς τὴν κρατικὴν συγκέντρωσιν εἰς τὴν τιμὴν ἀσφαλείας. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ἀγρότης θὰ ἔχῃ τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐκμεταλλείσεως τῆς τιμῆς ἐπιφυλάξεως, ἢ ὅποια εἶναι δυνατόν

νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς τιμῆς ἀσφαλείας.

Ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς ἀσφαλείας ἀνταποκρινομένης εἰς τὴν σχέσιν προσφορᾶς καὶ ζητήσεως εἶναι εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις ἐπαρκὴς διὰ τὴν ὠθήσιν τὴν τιμὴν ἀγορᾶς πρὸς τὰ ἄνω καὶ νὰ προστατεύσῃ οὕτως τὸν παραγωγὸν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐμπορίου, χωρὶς νὰ καταστῆ ἀναγκαία ἡ κρατικὴ συγκέντρωσις, ἢ ὅποια συνεπάγεται ἠϋξημένα ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ τελικῶς ἐπιβαρυνσιν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὰ ἐξαγόμενα εἶδη

Υφίστανται ἐν τούτοις περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ διαθέσιμα στοιχεῖα κατὰ τὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγορῶν χρόνον δὲν εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς ἢ ὅποια θὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν σχέσιν προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Τοῦτο εἶναι συνηθέστερον προκειμένου περὶ ἐξαγωγίμων ἀγροτικῶν προϊόντων. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ὁ καθορισμὸς τιμῆς ἀσφαλείας δυνατόν νὰ μὴν ἀποτελῇ τὴν προσφορῶν μέθοδον προστασίας τοῦ παραγωγῶ. Ἀπαιτεῖται ἡ ἐφαρμογὴ πλεόν ἐλαστικῆς πολιτικῆς κρατικῆς παρεμβάσεως, ἐξασφαλίζουσα τὴν ἐξάντλησιν ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν τῶν περιθωρίων ἐκ τῶν διαμορφουμένων διεθνῶν τιμῶν.

Αἱ μέθοδοι στηρίξεως τῶν τιμῶν

Αἱ ἀνωτέρω μέθοδοι στηρίξεως τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων παρουσιάζουν τὸ πλεονέκτημα ὅτι δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν προστασίαν τοῦ παραγωγῶ με σχετικῶς χαμηλὸν δημοσιονομικὸν κόστος. Εἰδικότερον προκειμένου περὶ ἐξαγωγίμων προϊόντων ὁ καθορισμὸς τιμῆς ἀσφαλείας παρουσιάζει: α) Κατ' ἀρχὴν πλεονεκτήματα εἰς πε-